

„Danstereu.“

et ugentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

„Danstereu.“ udkommer hver Onsdag. Pris pr. Aargang i de forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forud. Bestilling, Peta-ling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danstereu.“

bliver sendt til Subskribenter, ind i udtryks- lig Ophavsret modtageres af Udgivere og al Gæld er betalt, i Overensstemmelse med de forenede Staters Lovloose.

Naar I erne henvender sig til Folk, der arbejder i Stater, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysninger om det averterede, bedes de altid omtale at de laa Avertissementet i dette Blad. Det vil vare til genbidig Rytte.

Glem ikke Hjemmet.

Den danske Udvandrer her til Landet er i sin jævne Almindelighed en ret velstaaende Mand; han behøver ikke at slaa sig til No med Udgifter til en livsvarig Fattigdom, saaledes som saa mange maa det i Fædrelandet.

Aligevel vil han vedblive med at naere indberlig, sønlig Hengivenhed for „Danmark, Moderen“; og denne Hengivenhed har faa sit bestemte Udslag overfor hans Slægt derhjemme.

Og til Vore for den danske Udvandrer maa det ogsaa siges, at faa mangfoldige Smaasummer fra Over- stidigheden herovre vandre den lange Vej over Havet hjem til Udvandrerens Smaafars-Slægt.

Rangen taknemlig Tante og Vn har derfor ogsaa fra en gammel Far- der eller Moder derhjemme fundet Vej tilbage til Overen.

Alle disse Smaasummer udgor i Virkeligheden adskillige Tusinde Kroner om Aaret. Saa meget kan Sta- tistikken vise.

Men der er ogsaa en anden Vej, ad hvilken den lykkeligere tilfælde danske Udvandrer kan glæde dem derhjemme.

Hvor mange er der ikke, som længe og længe efter en Stump Bred, lidt Ngt herovre fra, fordi de gerne vil følge lidt med i deres færes Ud- vinding og Forhold herovre.

Endver Udvandrer bør komme- bene Længsel i Møde, først og fremmest ved Brede, men ogsaa andre Midler kunne slabe denne Glæde.

Send Far og Mor eller Søstende derhjemme et dansk-amerikansk Uge- blad; saa kan de ret følge med.

Endver ved, hvilken Glæde det vilde vare for Slægten derhjemme at mo- tage et saadant regelmæssigt, ugent- ligt Bud.

Det betyder maaste meget for ens fattige Slagtinge, om de skal af med \$2.00 i danske Penge; de fleste vil ikke have Raad til en saadan ekstra Udgift.

Men det betyder absolut intet for Udvandrerne, om han betaler et Et- emplar herovre for en eller anden tar Slagting hjemme.

„Danstereu.“ sendes til Danmark for kun \$2.00 (frit tilsendt), og da det tillige er det dansk-amerikanske Blad, som har det rigstholdigste Amerika- Ngt, samt en udsøgt Række „dansk- amerikansk“ Ngt foruden Korrespon- dancer fra alle Egne, hvor der bor danske Nybyggere, bør endver af vore Læsere, som gerne vil glæde dem der- hjemme, sende dem „Danstereu.“ for et Aar ad Gangen.

Prøv det nu i Aar, og du skal blive rigelig belønnet med Taknemlighed hjemme fra.

Just „Danstereu.“'s udsøgte Stof fra de danske Amerikaneres religiøse, sociale Færden vil give dem hjemme det rette Indtryk af Livet herovre.

Og tillige vil det almen-amerikan- ske Stof aabne deres Blik for Livets mangfoldige og rige Former herovre. Derfor — en rask Bestilling, send os \$2.00 samt opgiv tydelig Adresse paa bekvemende, til hvem „Dn-“ sendes sendt — og den Bestilling vil volde Glæde hos de tære derhjemme.

Kloge Folk.

Red. Chr. Sald.

Der tales stundom om, at vi Lu- theranere stulde lære af Sættene. Og hvad Klogskab og Aktivitet an- gaar, da kunde vi vistnok lære en Del af dem, naar vi vilde være lige saa ivrige i at arbejde for en god Sag med de rette Midler, som de Under- tiden er i at arbejde for en daarlig Sag med urette Midler. En af deres Biskopper, John H. Vincent, D. D. L. V. D. er en for sin Kirke meget aktiv Mand. Dette slutter jeg af, hvad man læser i Metodistkirkens Hovedorgan „The Christian Advo- cate“ af 1. Nov. d. A. Heri retter han nemlig et Opraab til Amerikas Metro- dister om at opføre en Metodist-Præ- stescole — muligt i Gæsteborg, Sver- rig, der jo er som et Midtpunkt i de tre nordiske Riger — til Uddannelse af Metodistpræster for de tre nordiske Riger: Sverrig, Norge og Danmark. Dette Opraab indledes med følgende Ord: „Vort Arbejde i Sverrig, Norge og Danmark hindres ved Mangel paa Anstalter til ret Uddannelse af vore Præster. De tre nordiske Kirker gjen- nemgaaende og stigende Intelligens kræver, at vi skaffer dem et ful- lveret Præsteskole. Den Aktivitet, som Statskirkerne og Selskaber indenfor disse udfolder, og som er dakt ved vort Arbejde og Held“, trækker fra vor Side altid større Omhu, Visdom, Hengivenhed og Uddannelse, for at vi kan holde os blandt disse frastige og fremadstridende Følgeskæder, hvoraf Tusinder aartlig kommer til Amerika og bliver Medlemmer af vor store Re- publik“. — Biskoppen oplyser saa, at de tre Landes Metodister let vil kun- de holde hver en Professor, at Mis- sionssekskabet kan lene Anstaltens Præsident, men at Amerika bør slaffe Bygningen. Til Slut opfordrer han alle Amerikas Metodister til med Vel- vilje at modtage den svenske Metro- distpræst Janson, der skal tale den paatankte Præsteskoles Sag herovre — ja, Burtet Vincent er en aktiv Mand. Og Metodistene ere kloge Folk; de ved, hvad der betaler sig. De ved det betaler sig at gøre Stan- dsnaber derhjemme til Metodister, og saa at faa dem herovre, som Medlem- mer af deres herovarende Menighed. De ved at Standsnabene ere i Almindelighed driftige og godtgjorte og paalidelige Folk, som vil tegne sig for i nogenlunde Bidrag, og betale hvad de har regnet sig for til Metodisternes Opholds herovre. Ja, det betaler sig. Det betaler sig meget bedre for Metodistene, og deres Aandsfrænde i denne Henseende at anvende de mange, mange Penge paa at gøre et Splittelses-, Rebbrydnings- og For- førelsesarbejde mellem os Lutherane- re hjemme og herovre, end at an- vende de samme Penge til at drive Hedningemission, thi derfra kommer der jo, i hvert Fald for lange Tider intet af det Ublagte tilbage. Men det kan være, at naar der skal aflægges Regnskab paa Dommens Dag, ja saa kan det være at det havde bedre be- tallt sig, at drive Hedningemission end at splitte vor lutheriske Kirke. Det mener nu ikke Biskop Vincent, men han er heller ikke af samme Mening som hin Metodistbiskop, som mente, at det stod sig daarligh til naar Me- thodister stulde leve af Faaretyveri fra andre Samfund. Hvor liden Nær- lighed er der ikke hos saadanne Lutheranere, som kunde gaa sammen med dem som hjemme og her nedbrude vor Kirke?

Luthers Stilling til de sociale Spørgsmaal.

Af Cand. theol. G. v. Sæsmar. (Fortst.)

Som vi har set, fastholder Luther Privatejendom; hvorledes han vilde have dømt om den socialistiske For- dring: Produktionsmidlerne skulle være Samfundsejendom, kan ikke afgøres, da Spørgsmaalet ikke forelaa; det var ikke Maskinerens og Storingens Tid; om Handelen derimod ud- taler Luther med indtrængende Klar- hed Mening, der give al Grund til Eftertanke.

„Det kan man ikke nægte, at Nø- ven og Sælgen er nødvendige Ting, som man ikke kan undvære, og kan bruge godt og ærligt; men Aerken- delsen strækker sig siden videre langt ud over Principet: „Hvorledes stulde det ogsaa kunne gaa til med Gud og Ret,

at et Menneske i saa kort Tid kunde blive saa rig“; at han kunde lade Konger og Ræjsere. Vi kunne sammen- fatte alt i følgende Ord af Luther: „Hvor man vilde lade det gaa sin vante Gang, at enhver folgte sin Vare saa dyrt, som han kunde, og at Vorgen og ufrigt Laan (i: med Rente) og Gaagen i Kaution stulde være Ret, — og saa dog vilde give Raad og Lære om, hvorledes man stulde være sig fristelig og hermed og beholde god sitler Samvittighed, det vilde være lige saa meget, som vilde man belære, hvorledes Iret stulde være Ret, hvor- ledes ondt stulde være godt.“

For det første hævder Sæsmar den Grundætning: „Jeg sælger min Vare saa dyrt, som jeg kan.“ (Dermed er der givet Gærrigheden (Geiz) frit Raaderum, og Dør og Bindu aabnes for Helvede. Hvad andet er sagt end saa meget som: Jeg spørger ikke om min Ræste, naar jeg kun havde min Binding og Gærrighed mættet. — Dermed kan Handel ikke være andet end at røve og stjæle Gode fra de andre.“ Man hjælper ikke Næsten i hans Nød, men benytter den tvært imod til sin egen Fordel. Det stulde bødte: „Jeg vil sælge min Vare saa dyrt, som jeg skal, eller som ret og billigt er.“ En udbortes Raadeflot kan ikke gives for, hvad ret og billigt er; — saa meget, „at hans Udgift betales, hans Nøje, Arbejde og Fære be- lønnes.“ Bedst er det at „gøre et Overlag over Arbejdets Tid og Stær- relse og tage en Vignelse fra en almin- delig Dageløner, der ellers arbejder, og se, hvad denne fortjener om Dagen; derefter regne, hvor mange Dage du har gjort dig Nøje for at hente og er- hverve dig Varen, og hvor meget Ar- bejde og Fære du derved har udsaa- et.“

Og Luther nævner mange af Han- delsstandens Synder. Al tungtlig Prisforhøjelse fordommes. De, der fordyrer en Vare, fordi de ved, at der intet mere er af den i Landet, ere „alle offentlige Løve, Røvere og Rager- tale.“ De, der optøbe en Vare for at sælge dyrt, handle „som om Guds Stabninger og Gøder kun vare slabe og givne for deres Stulb, som om de kunde tage dem fra andre og vurdere dem efter eget Takte.“ Det samme gælder, naar flere Sæsmar danner en Ring; eller naar man, for at slaffe sig et faadant Monopol, en Tid lang sel- ger for billig for at ruinere sine Kon- kurrenter. „Ret gjorde den verdslige Dørlighed, om den fratog saadanne alt, hvad de havde, og drev dem ud af Landet, — de fortjene ikke at hedde Mennesker eller blot Mennesker, ja end ikke, at man underviser og for- maner dem.“ Ligeledes naar man be- nytter sig af en anden Sæsmars For- legenhed til at afstøbe ham hans Varer for billig, o. s. v.

Det andet Punkt, hvor Luther gør Indsigelse, er Laan og Kaution. Det at gaa i Kaution kunde være godt i en Verden af lutter kristne; men nu er det en falsk Tilid til andre Menne- ker og til sig selv, „som havde de Liv og Gode fra sig selv og raadede over, hvor længe de vilde leve, — hvilket ikke er andet end en Frugt af Bantio“ (Jac. 4, 13—16).

I det hele er der tre Grader i tris- telig Benyttelse af Ejendommen. Den første (Mat. 5, 40): den, der tager Skappen, lad ham ogsaa beholde Skjor- telen. Derover have vi talt. Den anden: at give den fattige, som beder; ogsaa den har sin nærmere Begræns- ning. „Saa er der ogsaa endnu man- ge flere dovne Folk, som ere friske, funde og stærke og udmærket kunne arbejde og tjene deres Brød, men for- lade sig paa, at de friske og fromme Mennesker gærne give. At give til saa- danne, har Kristus ikke befaleet.“ Den tredje Grad: „vi stulle laane billig og gærne uden noget Paalæg og Rente“ (Lc. 6, 34); dog med den begræns- ning, som naturligt ogsaa gælder for den anden Grad, „du er stulb- dig at laane andet end det, som du har tilovers og kan undvære til dit eget Behov; — og du er mest og først stulb dig at slaffe din Hustru, dit Barn og Tjende deres Behov;“ ogsaa derfor er Kautionering og Borgen utilstede- lig. — Endelig tilføjes den fjerde Maade: at købe og sælge, men kun mod rede Penge.

Det er saaledes ogsaa utilstede- ligt at tage Renter, det er Aager og „Stol- tseri.“ „Den, der laaner saaledes, at han vil tage bedre eller mere igen, det er en offentlig og fordomt Aager.“ Hviske Indvendinger saa Junker Aager besmytter sig med, Præsien skal

lade Juristerne om Undtagelserne og blive ved sit „hvor man laaner Penge og derfor fordrer mere eller bedre, det er Aager.“ Luther tender nemlig Undtagelser og sætter for disse den højeste Græns til 5—6 pro Cent. Den tritelige-tattholste Ret forbød Renteta- gning, men havde fundet Former til at lempe sig efter Tiberens Krav, saa- ledes „Renteløb“, hvor der sættes Pen- ge i et bestemt Grundstykke og tages en Del af Udbyttet med Grundstykket som Pant. Denne Form er ogsaa Luther tilbøjelig til at tilstede, fordi Grunden stiger i Værdi; dog er her nogen Vætsen; den er „den største Ulykke for den tyske Nation“, „det mangler ikke paa Viljen til at være Aager — maa desværre være from.“ Tillige lader han et andet Synspunkt gælde: Stadsforfatning, naar jeg stulde bruge de ublaante Penge til selv at betale eller til at gøre et fordelagtigt Køb; men han kan i disse Tilfælde ikke noksom fremhæve, at saadanne Aar- sager stulle foreligge faktisk; at der kunde være et saadant Stykke Land, eller jeg kunde have Brug for Pengene, er kun Raafund af Gærrigheden, Staltesfuld; ligesaa, at jeg kunde have bredet Handel med dem og tjent flere Penge. „Hvem vilde ikke hellere ub- laane 100 Gylden mod Rente end drive Handel med dem.“

Naturaligvis vil man komme med Undskyldninger. At alle tage Renter kommer ikke Sagen ved. „Du skal ikke sælge Maasinen i at gøre ondt;“ at laane for intet er en god Gerning; derfor er der ingen blandt Menneske- nes Børn, der gør det. Beraaber Junker Aager sig paa, at man hjælper sin Næste ved at laane mod Rente, faar dette ikke Lov til at gælde. „Paa sa- dan Tjeneste og Velgerning over sig nu stittig adel og uadel, Bonde og Borger, optøber, beholder, slaffer Dyr- tid, sætter Prisen op paa Korn, Byg og alt, hvad man skal have, tærrer sig saa om Munden og siger: ja, hvad man maa have, det maa man have; jeg overlader det til de Følle og gør dem en Tjeneste; jeg kunde jo dog helt vel be- holde det. Saadan er Gud pynnelig bedrøget og holdt for Nar. — Hvor kan den staklets barinhjertige Gud her se andet end bare Tjenstvillighed, smukke Gerninger og Godegørenhed.“ Luther kan kun taente sig en lille Nød- aager, som Juristerne stulde tilstede som Vinding i den strange Ret; men det er for gamle Folk og fattige Gen- der der uden at kunne faa Renter, maatte gå af Hunger; det er nærmest en Barmhjertighedsgerning.

Vigtigt er det at se Bæragrunden til denne Polemik. Som Baggrund ligger den fattholste Kirkefare, der for- binder Renteta gning; ligesom denne be- raaber Luther sig paa den hellige Strift, 5. Mos. 57 f., Luc. 6, 34 f.; i det gamle Testament er Rente og Aager identisk. Hvad der mest op- rører Luther er Gærrigheden, der tjener Penge uden Arbejde, „man nærer sig og bliver rig, doven og lad, brammer og pranger med andre Folks Sorger, Færet og Slæder, idet jeg sidder i Kællelovenstrogen og lader mine 100 Gylden tjene for mig paa Landet.“ Endvidere: „Laangiveren stulde dese Risttoen med Laantageren“, „hvor Færen ikke er ved Renteløb, det er Ret og ret Aager;“ naar Laantageren trods Fild intet har tjent, stulde Ren- ten eftergives; ve den Kreditor, der ikke er villig dertil. Tienbedelen af Udbyttet vilde egentlig være det ret- færdigste. Endelig fremhæver Luther, at Prisen bliver Grund forhøjes; man „fordyrer og udsuger alt.“ Utristelig er Aager (i: Rente), fordi man ikke ser paa Næstens Nød; „den, der ikke laaner sin Næste, naar han lider Mangel, uden at Paalæg“, handler mod det 7de Bud; den Indvending, at man kun tager Rente af de velhavende, afsjæver Luther ved at paapege, at det dog til- faldt gaar ud over de ringe og fattige. Luthers Ord er saaledes først og frem- mest en Præditen til de entelle; men ogsaa til Dørligheden, til hvis gode Gerninger det hører at fordrive det aagermittede Renteløb, „der i hele Verden fordrer, fortærer, forstyre- rer og ødelægger alle Lande, Folk og Byer.“

(Sluttet.)

Danmarks Kort.

Størrelse 23x28 Tommer. Trykt i forskellige Farver, viser stort Jernbaner, Byer, Kyststeder og Klatter, samt alle betydeligere Landsbyer, større Gaarde og Kirker.

Tilsendes paa en Populær portofri for 45 Cts.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Gældsindfamlngen.

J. Ar. Dag. skriver en Indsender følgende om Indsamlingen til Bro- konskirken i København: „Fra de hellige i Harboøre, 256 Ar. 65 Ere.“ — Fra Harboøre! — fra Fisterne derovre! maaste de fattigste i hele Danmark!! Fra et lille vest- jydsk Fjellerleje — det første Bidrag paa hele Visten til en Kirke i Køben- havn, hvor saa mange rige ikke have Raad (til at give)! — Dette bærer Vidnesbyrd om, at de hel- lige paa Harboøre ikke med Ord eller Tunge, men i Gerning og Sand- hed. Deres levende Tro driver dem til at ofre til Guds Riges Gerning. Derfor der var mere levende, frelsen- de Tro iblandt os i den for. Kirke, da vilde der ogsaa blive mere Offer- villighed. Der er noget Troslid og tillige nogen Offervillighed her; men der trænges til et stort Offer til Gældsindfamlngens Kasse, om vi stulle faa Byrden afsløst i Aar. Lad Offervilligheden i Harboøre blive et tilskyndende Eksempel for mange til at yde rigeligt til Herrens Sag.

J. M. Hansen.

Dansk-Amerikansk.

Omaha, 19. Jan. — Et sørgeligt Ulykkestilfælde har fundet Sted sidste Nat. En ung dansk Mand er død, og en anden henligger meget syg paa Clarkson Memorial Hospital, begge som Følge af en Gasforgiftning. De to unge Mand, Peter Nissen og P. Christensen, var sammen med Peter Nissens ældre Broder taget fra deres hjemsted i Harlan, Ia., til Syd- Omaha for at løbe Heste. De lejede Værelser paa Henderson Hotel. Den ældre Nissen tog et Værelse for sig selv; de to yngre — de var Svogre — lejede sammen. Om Aftenen var disse to ube, efter at have afleveret deres Penge til den ældre Nissen. Kort før Midnat kom de to hjem, og de havde desværre drukket noget; dog erklærer Hotel-Opvarteren, at de ikke var drukkne. Da han spurgte dem, om de forstod sig paa Gashanen, lo de blot.

Men kl. 6 om Morgenen fandtes de begge tilfynnelende døde. Det viste sig nu dog, at P. Christensen endu levede, mens Peter Nissen var og blev død. Gasforgiftning var Aarsagen; man antager, at de enten har pustet Gashan ud, eller drejet Hønen op igen af en Hesttaasle. Der er kun saagt Haab om, at Christensen kan staa det igennem. Der blev straks telegra- feret til Nissens gamle Fæder Harlan, Ia. Han kom og førte Liget med sig hjem.

En afholdt og brav dansk Kvinde, Mrs Gertrude M. Degan, er afgaaet ved Døden i Burlington, Ia. Hun opnaede — i Følge „D. v. Pioneer“ — den høje Alder af næsten 83 Aar, idet hun var født i Brøns, Nordslæs- vigen, den 20. Marts 1818.

Gendes Mand, Thomas Degan, som var Sønmand, døde den 25. Juli 1864, og efterlod hende med to Børn, Marie og Margrethe; en Søn Christian var født dem, men døde i Barndomsal- deren.

Gendes Mand, som led af en lang- varig Sogdom, havde de sidste Par Aar af sit Liv, faaet en Bevilling ud- ledt af Rona Frederik den 7de, med Tilladelse til at rejse med og sælge egne Knipflinger.

Efter Mandens Død fik hun Bevil- lingen udstedt i sit eget Navn og rejste sig i 18 Aar og forhandlede de meget betydelige egne Knipflinger.

I den Tid besøgte hun hver eneste Kjøbstad, By og Flække i Kongeriget Danmark, og lige ned til Flensborg i Slesvig.

Paa sin Rejse kom hun i Berøring med alle Danmarks betydelige Person- ligheder, saasom Dronning Louise, Grevinde Danner, og største Delen af Danmarks Adel, talte hun blandt sine Kunder, og — paa Grund af sin ligefremme og grundærlige Maade at være paa, kunde hun altid komme igen og handle. Som hun selv sagde: „De var altid glade ved at se mig igen.“

I Aaret 1883 forlod hun Danmark og kom til Amerika, hvor hendes 2 Døtre, som var afrejst til Amerika flere Aar i Forvejen, boede.

Der tog hun Ophold hos sin ældste Datter, Mrs. M. Sørensen, som er gift og bor paa sin Farm nær Meris, Ill. Da hendes yngste Datter Mar- grethe blev gift, kom hun her til Bur- lington og boede en Tid hos denne, ogsaa hos den anden Datter opholdt hun sig en Tid. I de senere Aar var hun stadig hos Datteren i W. Bur- lington, hvor hun d. 28. Dec. 1900 afgik ved Døden.

— Hr. Louis Karsten skriver til „Nordbladet“ fra Ramaronec: „Da jeg endnu ikke i „Nordbladet“ har set nogen Meddelelse om, at Legeneren Carl Bølle er død, formoder jeg, at De intet ved deraf; thi han var jo en bekendt og afholdt Mand iblandt de Danste i Brooklyn. Allerede i No-

vember døde han af den gule Fæber i Havana, hvortil han rejste for om- trent to Aar siden. For den Tid boede han i flere Aar i Brooklyn, hvor hans Dngtighed, Hjælpfomhed og dramfri Væsen skaffede ham mange Venner. Med ham er atter en af de gode, dygtige Danste herovre gaaet bort, men Minde om Carl Bølle vil leve længe iblandt alle dem, der vil er kommen i Berøring med ham. Fred med hans Minde.“

Profesor J. B. Olsen fra Albert Lea, Minn., er af Statsguberner Van Sant bleven udnavnt til Super- intendent for Minnesota Stats Sto- lebæsen.

Prof. Olsen er dansk, født i Kø- benhavn, men sin Uddannelse har han modtaget her i Landet, ved offentlige Stoler, Højskolen i Albert Lea og Normal Skolen i Wapakoneta, Ind. Han har tidligere været County Su- perintendent for Freeborn Co. — og som saadan vandt han sine første Laurbær.

Christian Petersen, en af de ældste danske Nybyggere i Clinton Co., Ia., afgik forleden ved Døden af Hjerte- slag. Han var 66 Aar gammel og tom for over 40 Aar siden til Iowa fra Danmark.

Martin Møes Hustru i Racine, Wis., døde forrige Mandag. Hun havde under en Fortællelse paadraget sig Lungebetændelse. Den af døde var 23 Aar al. og havde været gift i kun 8 Maanedere.

Rasmus Jensen i Lubington, Mich., har mistet sin Hustru. Hun blev begravet d. 8. Januar. Der skal 3 Smaa børn moderløse efter hende.

Christ Nicolajsens Hustru i Chic- ago, Ill., døde forrige Fredag, 68 Aar gammel.

Mrs. Ida W. Hegelund, Enke efter af døde Jacob Hegelund, er afgaaet ved Døden i Alameda, Cal. Hun var født i Danmark og blev 55 Aar gammel.

Hr. J. Christian Bah har modta- get Valget som Formand for „Dansk Folkefællesfund“. Han vil aabenbart reformere.

En dansk Mand, Jens Jensen, fra Donebod, Minn., er nys rejst til Danmark for der at underrette sig om Løsture paa den unge, berømte Dr. Finens Ulystskit. Jens Jensen lider nemlig af Ansigts-Lupus.

West Point, Neb., Jan. 21. — En betændt Danster herfra, Hr. John Hansen, blev begravet i Dag. Den af døde var 43 Aar gammel; han efter- lader Hustru og 4 Børn, han havde flere Gange betydeligt forstørret Tilids- herved.

Pastor Andreasen ved Immanuel's Kirke i Racine, Wis., har faaet Hæde af Menigheden, da han maa unber- talle sig en Lægebehandling for et Halsønde. Han er rejst til St. Paul, Minn., for at komme under en Spe- cialists Behandling.

Pastor R. Andersen i Brooklyn, N. Y., er i Færd med at samle Ma- teriale til en Levedeskriftning af Pas- tor C. L. Clausen. Skriftet vil komme til at omfatte ca. 300 Sider.

Den forenede danske ev.-luth. Kir- kes Styrelse holdt i forrige Uge Sty- relsesmøde i Blair, Neb. Ogaa Direktionen for „Danish Luth. Publ. House“ var samlet til Møde.

De danske i Seattle og White River vil bygge Kirke. Forinden der tages fat paa selve Byggearbejdet ønsker de at faa samlet \$5000.

Bladet de for Planens Gennem- førelse mest optagne nævner „Dann.“ Hr. Marius Lehmann.

Landværket ved den danske Kirkes Stole i Des Moines, Ia., er færdig alt i alt \$952.68, oplyser Pastor Kjølshe. Kun Halvdelen af denne Sum er dækket ved de indkomne Ga- der.

Kirkeindvielse.

Om Gud vil, bliver St. Pauli danske ev.-luth. Kirke i Thornton, Ia. indviet Søndag den 3. Februar om Form. Kl. 10.

Der bliver ogsaa Møde Mandag den 4de.

Menigheden indbyder herved Ven- ner fra nær og fjern til at komme og dele Guds rige Naabegaver med os i de Dage.

Besjægtende bedes melde deres Kom- me til Underlegnede inden den 1ste Februar.

Paa Menighedens Vegne,
R. B. C l e m m e n s e n,
Mghs. Præs.

Alter-Malerier

og andre Kunstmalier, saa som Portraetter, Blomst- samt Landshabs- og Marine-Sener o. s. v. udføre smukt og billigt. Bedste og fleste importerede Farver (Tube Colors) og prepared canvas bemættede. Bestillinger modtages paa Tegninger til Altermalerier o. s. v.
H. JENSEN,
28 North Main St., Council Bluffs, Ia.